

Szakmai beszámoló

Pályázati azonosító: 105109/00431

Altéma kódszám: 105109

Pályázati téma: Regős István: HalvacSORA, 2015 című művének megvásárlása

Regős István (Budapest, 1954)

Munkácsy díjas képzőművész

HalvacSORA, 2015

60 x 80 cm

akril, falemez

Vételár: 500 000 Ft

Leltári szám: 2017.2

Regős István képzőművész **HalvacSORA, 2015** című festményének megvásárlását a Ferenczy Múzeum Centrum kortárs képzőművészeti gyűjteménye számára az NKA műtárgyvásárlási pályázat 500 000 Ft-os támogatási összege tette lehetővé.

Regős István szürrealista hangulatú, naiv, groteszk, pop-art elemeket ötvöző művészete nem csupán a festmények sík terében lel kifejező formára. A művész otthonosan mozog a tárgyak, objektok világában is: a képteret megnyitva, kitágítva és átértelmezve hoz létre installációkat, rádió-, óra- és bőröndképeket, valamint kollázsokat. Valamennyi alkotására jellemző a humor, az ironia, a meglepő és váratlan fordulatok narratívája. Művein az urbánus tér, az épített környezet, de akár a természeti táj is idegen, sokszor rideg, fénypázmák által határolt, megfigyelt területté válik, ahonnan maga a szemlélő, vagyis az emberi alak hiányzik.

Regős István 1973 óta él és alkot Szentendrén, ám a város festészeti hagyományaihoz csak kevésbé kapcsolható művészete. Ha az elődök sorát tekintjük át, motívum és

stílusazonosság tekintetében Anna Margit 1970-es évekbeli művészetével hozható párhuzamba alkotói látásmódja. A naiv, urbánus és népi motívumokhoz, a „pop art” elemekhez és a tárgyakhoz való kiemelt vonzódása cseng egybe Anna Margit kései művészetével. A gyermekjátékok központi motívummá emelése, a figurák sematikus, bábyszerű megjelenítése, a balladai hangulat, a képtérbe kollázsszerűen beemelt ragasztott, toldott felületek is az Anna Margit-i piktúra irányába mutatnak. A művész a szentendrei alkotók közül Paizs Goebel Jenő és Czimra Gyula művészetét érzi még közelinek szellemi és stílusjegyeit tekintve.

Pályája kezdetén első jelentős bemutatkozó kiállítására a Vajda Lajos Stúdió pinceterében került sor 1985-ben, ám a csoporthoz formálisan soha nem csatlakozott. Ennek ellenére szellemiségében a szürrealis, groteszk, szabad asszociációs képzettársítások mentén kapcsolatba hozható a vajdás alapítók közül ef Zámbó Istvánnal, fe Lugossy Lászlóval, Wahorn Andrással.

A művészt nem inspirálja Szentendre szűknek érzett „urbánus ornamentikája”, nem merít a város ősmotívumaiból, bár a környék stilizált lenyomata feltűnik legújabb művein (Halvacsora, 2015; Hazafelé, 2015). De e képek esetében is inkább a városból kínálkozó túlparti látvány sziluettje szolgál képei kulisszájaként, ezzel is egyfajta kívül- és különállást jelezve. Az autonóm művészi út megőrzése érdekében nem csatlakozik művészcsoportokhoz, inkább a rögzesebb, de függetlenebb egyéni utat választja.

Művészetének szélesebb spektrumú kapcsolódásait vizsgálva, a magyar művészet hatókörén túllépve, René Magritte nevét említhetjük. Regős István 1973-as brüsszeli utazása során talál rá a belga szürrealizmus nagymesterére. Ekkor találkozott többek között James Ensor, Max Ernst, Paul Delvoux műveivel is. Magritte hatása látens módon van jelen Regős művészetében: a fények atmoszférateremtő erejének intenzív használata, a rejtélyek, titkok iránti vonzódás, a hétköznapi tárgyak szokatlan kontextusba helyezése közös elem.

A szintetizálás jegyében, tematikájában változatos, de konzekvens életművet épít, melyben dominánsan jelen van a szürrealizmus és a mágikus realizmus, de felbukkan az irónia, humor és groteszk hangvétel is.

Az NKA anyagi támogatásával megvásárolt festmény kiemelt műtárgyként került a Ferenczy Múzeumi Centrum képzőművészeti gyűjteményébe. Ezúton szeretnénk megköszönni a Nemzeti Kulturális Alap Képzőművészeti Kollégiumának támogatását!

2017. május 25.

Kopin Katalin
művészettörténész